

Ikt. sz.: NOB/32-1/2012.

NOB-18/2012.
(NOB-50/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2012. május 30-án, szerdán, 11 óra 4 perckor
az Országház Delegációs termében (főemelet 40.)
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető</i>	5
<i>A határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató az osztrák népcsoporttörvény tervezett módosításával kapcsolatban</i>	5
<i>Klikovits Oswald országgyűlési képviselő tájékoztatója</i>	6
<i>Kulmann Ernő, a Közép-Burgenlandi Magyar Kultúregyesület vezetőségi tagja, Felsőpulya város volt polgármesterének tájékoztatója</i>	8
<i>Wurst Erzsébet, az Ausztriai Magyarok Gazdasági Érdekközössége – Kaláka-Club elnökének tájékoztatója</i>	9
<i>Dr. Csobánci-Horváth Iván vezető konzul tájékoztatója</i>	11
<i>Kérdések, vélemények</i>	13
<i>Reflexiók</i>	18
<i>Egyebek</i>	22

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató az osztrák népcsoporttörvény tervezett módosításával kapcsolatban

Tájékoztatót ad:

Oswald Klikovits, az Osztrák Néppárt parlamenti képviselője,

Kulmann Ernő, a Közép-Burgenlandi Magyar Kultúregyesület vezetőségi tagja,

Wurst Erzsébet, az Ausztriai Magyarok Gazdasági Érdekközössége – Kaláka-Club elnöke.

2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Potápi Árpád János (Fidesz)**, a bizottság elnöke
 Dr. Szili Katalin (független), a bizottság alelnöke
 Csóti György (Fidesz)
 Ékes Ilona (Fidesz)
 Kószegi Zoltán (Fidesz)
 Kalmár Ferenc András (KDNP)
 Szávay István (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kovács Ferenc (Fidesz) Csóti Györgynek (Fidesz)
 Dr. Hoppál Péter (Fidesz) Potápi Árpád Jánosnak (Fidesz)
 Dr. Stágel Bence (KDNP) Kalmár Ferenc Andrásnak (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Oswald Klikovits, az Osztrák Néppárt parlamenti képviselője, az Osztrák Néppárt népcsoport-, kisebbségi és honvédelmi szóvivője
 Kulmann Ernő, a Közép-burgenlandi Magyar Kultúregyesület vezetőségi tagja, Felsőpulya város volt polgármestere
 Wurst Erzsébet, az Ausztriai Magyarok Gazdasági Érdekközössége – Kaláka-Club elnöke
 Csobánci-Horváth Iván vezető konzul
 Ferenczy Klára, az Ausztriai Magyarok Gazdasági Érdekközössége – Kaláka-Club vezetőségi tagja
 Kraetschmer Katalin, a Szent István Egyesület vezetőségi tagja
 Balla Mihály (Fidesz) országgyűlési képviselő, a Külügyi bizottság elnöke

Megjelent

Dr. Csobánci Horváth Iván vezető konzul
 Geißler Rudolf, Burgenland tartomány parlamenti képviselője és Felsőpulya város polgármestere
 Németh Péter, a Burgenlandi Gazdasági Kamara elnöke és Magyarország címzetes konzulja Burgenland tartományban
 Haas Marko, Oswald Klikovits parlamenti munkatársa
 Karácsonyi Miklós, az Ausztriai Magyarok Gazdasági Érdekközössége – Kaláka-Club alelnöke
 Dr. Gálffy István, a Szent István Egylet alelnöke, Ausztria volt címzetes konzulja Veszprémben
 Dr. Gálffy Tibor, a Szent István Egyesület titkára

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 4 perc)

Elnöki bevezető

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindenkit nagy tisztelettel, szeretettel köszöntök a Magyar Országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottsága mai ülésén. Köszöntöm vendégeinket Ausztriából.

Engedjék meg, hogy kiemeljem: talán szimbolikus is az, hogy ebben a teremben találkozunk, hiszen ez a Magyar Országgyűlés házának a Delegációs terme. Bizonyára tudják azt, hogy 1884-ben fogadta el a Magyar Országgyűlés azt a törvényt, amely értelmében ez az Országház megépült, és 1904-ben készült el. A közös monarchia idején a három közös ügyet, a hadügyet, a pénzügyet és a külügyet a Magyar Országgyűlést képviselők, mielőtt Béccsel a Birodalmi Gyűlés képviselőivel tárgyaltak volna, ebben a teremben vitatták meg, itt kaptak mandátumot arra, hogy Magyarország dolgait, illetve a közös ügyeket Ausztriában, Bécsben képviseljék, és mindig itt üléseztek. Talán ez szimbolikus a mai ülésünkön is, hiszen olyan témával fogunk foglalkozni, amely mindkét ország érdeke, hogy pontosan, rendben fogadják el Ausztriában a törvényt.

A határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

Mivel egy formális bizottsági ülésről van szó, ezért kérem vendégeink türelmét, hogy napirendünket el tudjuk fogadni. Szeretném bejelenteni a jegyzőkönyv számára a helyettesítéseket. Dr. Kovács Ferenc alelnök urat Csóti György képviselő úr helyettesíti, dr. Hoppál Péter képviselő urat én helyettesítem, Kőszegi Zoltán képviselő urat Ékes Ilona képviselő asszony helyettesíti, dr. Stágel Bence képviselő urat pedig Kalmár Ferenc képviselő úr helyettesíti. *(Kőszegi Zoltán megérkezik.)* Közben Kőszegi képviselő úr megérkezett, így megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, el tudjuk kezdeni a munkánkat.

Megkérdezem képviselőtársaimat, elfogadják-e a napirendi javaslatot. Aki elfogadja, kérem, jelezze! *(Szavazás. – Mindenki jelez.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság a napirendet egyhangúlag elfogadta.

Tájékoztató az osztrák népcsoporttörvény tervezett módosításával kapcsolatban

Rátérünk az első napirendi pontra, amely tájékoztató az osztrák népcsoporttörvény tervezett módosításával kapcsolatban. A napirendi pont kapcsán üdvözlöm körünkben az Osztrák Néppárt képviselőit, Klikovits Oswald képviselő urat, az Osztrák Néppárt népcsoport-, kisebbségi és honvédelmi szóvivőjét, Geißler Rudolf képviselő urat, Burgenland tartomány parlamenti képviselőjét, Felsőpulya város polgármesterét, Németh Péter urat, a Burgenlandi Gazdasági Kamara elnökét, Magyarország címzetes konzulját Burgenland tartományban, Haas Marco urat, Klikovits képviselő úr munkatársát. A magyar szervezetek részéről szeretném üdvözölni Wurst Erzsébet asszonyt, a Kaláka-Club elnökét, Karácsony Miklós urat, a Kaláka-Club alelnökét, Ferenczy Klára asszonyt, a Kaláka-Club vezetőségi tagját, Kulmann Ernő urat, Felsőpulya város volt polgármesterét, dr. Gálffy István urat, a Szent István Egylet alelnökét, Ausztria volt címzetes konzulját Veszprémben, dr. Gálffy Tibor urat, a Szent István Egylet titkárát, valamint Kraetschmer Katalin asszonyt, a Szent István Egylet vezetőségi tagját. Külön szeretném köszönteni dr. Csobánci-Horváth Iván vezető konzul urat.

Bizottsági ülésünkön köszöntöm Balla Mihály urat, a Magyar Országgyűlés Külügyi bizottságának elnökét, aki, úgy is mondhatnám, a testvérbizottságunk elnöke, amely bizottságban 2011-ig a határon túli magyarság kérdéseivel is foglalkoztak az országgyűlési képviselők.

Mielőtt átadom a szót Klikovits úrnak, szeretném röviden bemutatni a bizottságunkat, illetve a bizottság tagjait. A Magyar Országgyűlés 2010. december 23-án döntött arról, hogy a nemzetpolitikai kérdések megtárgyalására, megvitatására a Magyar Országgyűlésben létrehozza a Nemzeti összetartozás bizottságát, amely 2011. január 1-jén kezdte meg a tevékenységét 12 fővel. Talán ez a bizottság a mai Magyar Országgyűlés legkisebb parlamenti bizottsága, viszont a téma, amellyel foglalkozunk, óriási. Bizottságunknak két alelnöke van, dr. Szili Katalin független képviselő asszony, aki sok éven keresztül a Magyar Országgyűlés elnöke volt, továbbá dr. Kovács Ferenc képviselő úr a Fidesz részéről, aki jelezte, részt fog venni a mai bizottsági ülésünkön, csak késve érkezik.

Bemutatom a jelen lévő képviselőinket. Ékes Iona fideszes képviselő asszony főleg emberi jogi kérdésekkel, elsősorban felvidéki, délvidéki, szerbiai, illetve vajdasági magyar kérdésekkel foglalkozik. Bemutatom Kőszegi Zoltán szintén fideszes képviselő urat, aki Dabas polgármestere, a nemzetpolitikával, alapvetően a felvidéki, illetve a Kárpát-medencei kérdésekkel foglalkozik. Kalmár Ferenc képviselő úr erdélyi származású, Brassóban vagy németül Kronstadtban született, főleg Erdéllyel és a Vajdasággal foglalkozik. Bemutatom Csóti György urat, aki külpolitikai kérdésekben jártas, alapvetően szintén a Felvidékkel, illetve a bizottság által létrehozott Autonómia albizottság alelnöke, elnöke pedig dr. Szili Katalin elnök asszony. Bemutatom Szávay István képviselő urat, aki a Jobbik Magyarországiért Mozgalom, illetve párt képviselője, gyakorlatilag minden elszakított országrész magyarságával foglalkozik, talán kiemelkedően Kárpátaljával és a Vajdasággal.

Átadom a szót Klikovits Oswald képviselő úrnak, őt követően Kulmann Ernő úrnak, illetve Wurst Erzsébet asszonynak. Megkérem Klikovits urat, mutassa be a delegáció tagjait.

Klikovits Oswald országgyűlési képviselő tájékoztatója

KLIKOVITS OSWALD, az Osztrák Néppárt parlamenti képviselője: Nagyon köszönöm ezt a kedves felkonferálást, ezt a baráti üdvözlést, elnök úr. A delegációkat ön már röviden bemutatta. Az a feladatunk, hogy véleménycserét folytassunk arról a népcsoport-politikáról, amelyet az osztrák parlamentben gyakorolunk. Röviden bemutatkoznék magam is, hogy tudják, kivel is van itt dolguk. Népcsoporti elnök vagyok, az Osztrák Néppárt, az ÖVP parlamenti képviselője, szóvivője, valamint népcsoport-, kisebbségi és honvédelmi szóvivője vagyok. Amikor nemrégén itt voltam, ebben a minőségemben tudtam a Külügyi bizottságban egy rövid véleménycserét folytatni.

Elnök úr már röviden bemutatta a delegációmát, de szeretném elmondani, hogy Geißler Rudolf úr, Felsőpulya város polgármestere, illetve Burgenland tartomány parlamenti képviselője szociális és külügyi kérdésekkel foglalkozik, Németh Péter tiszteletbeli konzul úr a Burgenlandi Gazdasági Kamara elnöke, gazdasági ügyekben a törvényes érdekképviselőnk, illetve ő is Magyarország címzetes konzulja Burgenland tartományban. Kulmann Ernő úr a polgármester úr elődje, a többi képviselőnkhez hasonlóan a magyar népcsoport képviselőjével foglalkozik, de nem akarom megismételni azt, amit ön a bevezetőjében már elmondott.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Osztrák Néppárt népcsoport-, illetve kisebbségi szóvivőjeként szeretném elmondani, nagyon büszkék vagyunk arra, hogy a népcsoport tagjai képviselni tudják a hagyományokat, illetve Ausztria külpolitikájában külföld felé nagyon fontos szerepet játszanak, hiszen az osztrák politikának, főleg Burgenland politikájának integráns részét képezik.

Ausztriában hat elismert népcsoportunk van: a szlovének, a burgenlandi horvátok, a magyarok, a romák, a bécsi csehek, illetve a szlovákok, akik nálunk a népcsoport-politikánk ugyancsak nagyon fontos részét képezik. A 2001. évi osztrák népszámláláskor 25 884-en vallották magyarnak magukat Burgenlandban. Ausztriában összesen 310 millió eurót költünk valamennyi népcsoport támogatására azoknak a feladatoknak az ellátása érdekében, amelyek a népcsoportokra hárulnak. Természetesen szeretnénk, hogy ez a pénz több legyen. Az elmúlt

évek során a megszorítási csomag során nem kellett csökkenteni ezt az összeget, legalábbis azonos maradt, tehát gyakorlatilag hosszú évek óta ugyanakkora összeg áll rendelkezésre a népcsoporti feladatok ellátására.

Jelenleg zajlik a népcsoporttörvény előkészítése. A Szövetségi Kancellária Hivatalban államtitkári rangban Josef Ostermayer úr a felelőse ennek a törvénymódosításnak, de az elmúlt év során nem sikerült ezt az új népcsoporttörvényt közösen véleményeztetésre elküldeni. Az Osztrák Néppárt szerint ez az új törvény nem felel meg nemcsak a népcsoportok elképzeléseinek, de a mi intencióinknak, szándékainknak sem. Ostermayer úr gyakorlatilag SPÖ-s javaslatként küldte el véleményezésre ezt a törvénytervezetet, így tehát a véleményezés során nagyon sok vélemény érkezett az osztrák népcsoportok részéről, amelyek a politikai tájképtől függetlenül, illetve függően adták be ezzel kapcsolatosan a véleményüket.

Most az új népcsoporttörvényhez beérkezett javaslatokat, illetve az új változatát kell közösen megvitatnunk. Az Osztrák Néppárt nagyon konstruktívan foglalkozik ezzel a törvénnyel, és a beadott vélemények a kritikánknak megfelelnek, tehát gyakorlatilag az egyes népcsoportok képviselőinek az együttműködési, együttdöntési jogát mi egy kicsit másképp képzeljük el, mint ahogyan az a törvénytervezetben van, tehát a népcsoportoknak jogi biztonságot szeretnénk kapni arra, hogy a közigazgatási bíróságok során a fellebbviteli joguk erőteljesebb legyen, ezt szeretnénk visszatükröződve látni a törvénytervezetben. A követeléseink közé tartozik az is, hogy a népcsoportok jogát a nyelv, az oktatás, a képzés, illetve a kultúra területén szeretnénk alkotmányos biztonságban tudni. Ez azt jelenti, hogy a népcsoportok ne csak a kulturális munkára korlátozzák magukat, hanem kisebbségenként vagy népcsoportként a törvény által sokkal erőteljesebb elismerésre tartanánk jogot. Például a magyar népcsoport kívánsága az, hogy az autochton terület kibővítésre kerüljön, tehát nemcsak a horvátok, hanem a magyarok is szeretnék ezt erőteljesebben hangsúlyozni. Ausztriában olyan különleges helyzet van, miután tartományaink vannak, a tartományokban különböző kisebbségi oktatási törvények működnek, tehát a burgenlandi törvény például Bécsben nem hatályos, ezért a népcsoportok kívánsága az, hogy ugyanúgy, ahogyan Burgenlandban, Bécsben is legyen a népcsoportokra vonatkozó oktatási törvény, és ebben az esetben a megfelelő támogatások az oktatásra irányulhatnak. Nos, ezekről a kérdésekről lenne szó, illetve a közmédiáról is.

Úgy gondolom, a közmédia elég jól támogat bennünket, ugyanakkor a közmédia szerepét ki lehetne bővíteni a népcsoportok irányába is. Még nagyon sok részletkérdés van, amelyeket ugyancsak tisztázni lehetne, illetve kellene, de szeretném már most elmondani, hogy osztrák parlamenti képviselőként nagyon büszke vagyok arra, hogy összességében nagyon pozitív, nagyon aktív módon foglalkozunk a népcsoportjainkkal, támogatjuk őket, illetve politikailag is erőteljesen a politika figyelmének a középpontjában állnak, és az a szándékunk, hogy ezt tovább erősítsük. A meglévő népcsoporttörvényünk egy nagyon jó törvény, de mint minden törvényt, ezt is lehet továbbfejleszteni, jobbitani, javítani, és ezt szeretnénk a kisebbségeink továbbfejlődése érdekében valóban javítani. Ennyit szerettem volna az Osztrák Néppárt képviselőjeként, a burgenlandi horvátok egyik tagjaként elmondani. Még elmondanám, hogy nagyon igyekszünk konstruktívan részt venni a köztársaság, illetve a tartomány törvényhozásában.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Talán ennyi lett volna a jelenlegi helyzet rövid felvázolása arról, hogy mennyi minden történik Ausztriában a népcsoport-politika területén. Ez nagyon pozitív, bár mindig van jobb, mindig van több, főleg akkor, ha a pénzügyekre gondolunk, de Ausztriában a pénzügyi lehetőségeknek megvan a maguk keretük, és úgy érzem, ez egy nagyon jó adottság. Nos, részemről ennyit, és előre nagyon örülök az izgalmas vitának.

Megkérem Kulmann urat, ha lehet, fűzzön mindahhoz kiegészítést, amit elmondtam, tehát mi az, ami esetleg a magyar népcsoport vonatkozásában még inkább specifikus. Köszönöm a figyelmet.

Kulmann Ernő, a Közép-Burgenlandi Magyar Kultúregyesület vezetőségi tagja, Felsőpulya város volt polgármesterének tájékoztatója

KULMANN ERNŐ, a Közép-burgenlandi Magyar Kultúregyesület vezetőségi tagja: Én is nagyon köszönöm a lehetőséget, hogy itt találkozhatunk, és a magyar népcsoport szempontjából szeretnék visszatérni az előkészületben lévő népcsoporttörvényre, és összességében elmondanék néhány dolgot, ami bennünket, a magyar népcsoportot évek óta nagyon súlyosan érint.

A horvátokkal és a szlovénekkal szemben, ami az osztrák államszerződésben 1955-ben alkotmányként megszületett, a magyar népcsoportnak természetesen nincsen meg ez az alkotmányos rangja, de elméletileg fennállna annak a lehetősége, hogyha nem lenne ez a népcsoporttörvény, akkor gyakorlatilag egyszerűen nem lenne jogi alapja annak, hogy a követeléseinket érvényesítsük. Klikovits képviselő úr már említette, hogy jelenleg ez a népcsoporttörvény, amely 1976-ban született, most megújításra vár, ebben a tekintetben a véleményünk teljesen eltérő, hiszen egyrészt a Szövetségi Kancellária Hivatal véleményünk szerint csak a saját elképzeléseit dolgozta bele ebbe a megújításba, és az egyes népcsoportok kívánságait figyelmen kívül hagyta. Tehát itt az az érzésünk, hogy az osztrák népcsoportok többé-kevésbé nem a népcsoportok szemszögéből kezdtek kezdeményezést meghatározni, hanem mintha felülről akarnák innen kezdve meghatározni azt, hogy mi a jó, mi a rossz az ausztriai népcsoportok számára. Ez teljesen ellentmond az elképzeléseinknek. Klikovits képviselő úr említette már, hogy milyen számban képviselteti magát az Ausztriában élő magyar kisebbség: 27 ezren vagyunk, ezzel a magyarok Ausztria legszámosabb népcsoportja. Egy hátrányunk viszont van, mégpedig az, hogy a népcsoportunk nem egy területen, nem zárt egységben él, mint például a horvátok Burgenlandban vagy a szlovének Karintiában, hanem szétszórva egész Ausztriában.

Szeretnék most Burgenlandra visszatérni, és megemlíteni azt, hogy Felsőőr, Oberwart térségében él a magyar kisebbség, valamint a tartomány közepén, Felső-Pulyán, illetve a tartomány északi részén szétszórva, egymástól olyan 50 kilométeres távolságra, és van még Bécs is, ahol a magyar népcsoport legtöbb tagja él. Tehát ma már nagy nehézségbe ütközik közös rendezvényt szervezni, annál is inkább, mert a szövetségi pénzügyi támogatások esetében azt érezzük, hogy erős hátrányban vagyunk. A magyar népcsoport a 2001. évi népszámlálás adatai szerint a legnagyobb létszámú népcsoport, de a többi népcsoportéhoz képest a legalacsonyabb a támogatása. Emiatt már évek óta tiltakozunk, de nem sikerült véleményváltozást elérnünk a Szövetségi Kancellária Hivatalnál. Szerintünk a szövetségi támogatási eszközök gyakorlatilag a Szövetségi Kancellária Hivatal, illetve a személyi referensek önkénye szerint kerül kiosztásra. Örömlénk annak, ha beépítésre kerülne egy adott elosztási kulcs ebbe a törvénybe, amelyért már évtizedek óta küzdünk, hogy lehetséges-e, hogy olyan irányelveket kapjunk, amelyek a Szövetségi Kancellária Hivatalnál többé-kevésbé igazságos elosztást eredményeznének.

A Szövetségi Kancellária Hivatal részéről többször hangsúlyozták, hogy a népcsoportoknak egymás között kellene kidolgozniuk ezt a kulcsot, ami természetesen nem lehetséges, hiszen hogyha a támogatásra méltó népcsoportok között mi állunk az utolsó helyen, akkor nyilván nem nagyon sikerül nekünk a többi népcsoport hátrányára kialakítani ezt a kulcsot. Ezt nem tudnánk elérni, de a magyarok ezt nem is akarják. Tehát úgy gondoljuk, hogy adott esetben, így is mondhatnám, hogy az anyaország, Magyarország a lehetőségei szerint támogathatna bennünket.

Szeretnék visszatérni erre a törvénymódosításra. Klikovits képviselő úr már említette, hogy a módosítás gyakorlatilag csak a Szövetségi Kancellária Hivatal szellemét tükrözi, a mi szándékainkat, az egyes népcsoportok szándékait viszont egyáltalán nem, így tehát vannak elvesztett pozíciók, illetve a kikerülő feltételekhez szeretnék ragaszkodni. Tehát az SPÖ, a legerősebb kormánypárt által kidolgozott módosításban szeretnék legalábbis a követeléseink egy részét viszontlátni, hogy ezeket dolgozza ki a Szövetségi Kancellária Hivatal.

Még egy szót az oktatásügyről. Ausztriában a kisebbségi oktatási törvény egy nagyon jó törvény, tökéletesen működik, de hiányzik egy ilyenfajta törvény Bécsben, ahol a többi népcsoport is jelen van, és itt is vannak ilyen abnormalitások a szövetségi támogatások leosztásánál. Bécs Város Önkormányzata nem képes arra, hogy a kisebbségeket érintő saját oktatási törvényt dolgozzon ki, ami viszont a népcsoportok nagyon erős kívánsága lenne. A helyzet pedig az, hogy gyakorlatilag a népcsoportok megtarthatják a saját státuszukat, ugyanakkor tudjuk, hogy a népcsoportok létszáma folyamatosan csökken, ez a helyzet Burgenlandban. Bécsben egy kicsit más a helyzet, itt ugyanis a magyar népcsoportnak adott az a nagy előnye, hogy most nagyon sok magyar költözik ki Bécsbe, ezzel a magyar népcsoport létszámát erősítik. Felsőpulya, illetve Burgenland tekintetében elmondhatjuk, hogy nagy általánosságban az a helyzet, hogy a népcsoportokhoz tartozó lakosság száma gyakorlatilag azonos volt a Magyarországról való beköltözésnek köszönhetően, és azt gondolom, a jövőt tekintve az várható, hogy esetleg a Magyarországhoz való közeledésnek köszönhetően a magyar népcsoporthoz tartozó lakosság száma Burgenlandban nagyjából azonos maradhat, tehát e tekintetben a magyar népcsoport egy kicsit erősebb, mint a többiek, hiszen erőteljesebb az országba a beköltözés az anyaországból.

Ennyit szerettem volna mondani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem Wurst Erzsébet asszonyt, mondja el a tájékoztatóját.

WURST ERZSÉBET, az Ausztriai Magyarok Érdekközössége – Kaláka-Club elnöke: Klikovits képviselő úr szeretne előttem még valamit hozzászólni.

ELNÖK: Parancsoljon!

KLIKOVITS OSWALD, az Osztrák Néppárt parlamenti képviselője: Köszönöm. Nem akartam a kollégámat félbeszakítani, de önök láthatják azt, hogy a népcsoportok képviselői néha erőteljesebb megközelítést választanak, mint amit a hivatalos politika tehet, illetve szeretne. Az viszont tény, hogy nálunk a népcsoportok képvisellete nagyon fontos szerepet játszik, és Ausztria, a köztársaság politikája igyekszik a pénzügyi eszközöket igazságosan elosztani. Természetesen mindenki megpróbálja a saját keretei között a legjobbat kihozni magának. Azt azért szeretném rögzíteni, hogy amikor az Osztrák Köztársaság megpróbálja a fennálló irányvonalak mentén a pénzeszközöket elosztani, akkor talán valóban nem mindig sikerül tökéletesen, hiszen azok, akik ebben szerepet játszanak, befolyást tudnak gyakorolni, de az összegeket legalábbis a fennálló irányelveknek megfelelően osztjuk el.

Úgy gondolom, Wurst asszony szeretné röviden bemutatni a népcsoport feladatait, hiszen nagyon fontos, hogy ezeket a feladatokat még megismerhessék.

Wurst Erzsébet, az Ausztriai Magyarok Gazdasági Érdekközössége – Kaláka-Club elnökének tájékoztatója

WURST ERZSÉBET, az Ausztriai Magyarok Érdekközössége – Kaláka-Club elnöke: Köszönöm szépen a szót. A hozzászólásom abból állna, hogy küzdenek a népcsoportokon belül, mert végeredményben az új törvényben semmiféle változás nincs a népcsoportok,

illetve az egyesületek részére, hiszen amit már a képviselő úr is elmondott, a javaslatunkat nem vették figyelembe. Másfél évig dolgoztunk a különböző projekteken, megbeszéléseken megvitattuk azokat az okmányokat, amelyeket kézhez kaptunk. Hozzá kell tennem, nagyon jó, hogy a Néppárton belül megalakult ez a csoportosulás, ahol mi szóhoz juthatunk.

A magyar népcsoport azzal küzd, hogy nem nevelte ki a saját köréből azokat a képviselőket, akik valahol, egy hivatalos helyen megszólalhatnak. Szerencsénk van a képviselő úrral, mert ő is egy kisebbségből jön, ismeri ezeket a feladatokat, ismeri ezeket a gondokat. Úgy is szoktuk mondani, hogy nyitott fülekre találtunk, ahol el tudjuk mondani a problémáinkat, meg is hallgatnak, sőt segíteni próbálnak rajtunk, különben mi nem tudunk szóhoz jutni sem a parlamentben, sem máshol, mert egyszerűen a magyaroknak nincs képviselőjük. Tehát ezt a nagy problémát próbálta a Néppárt nekünk most orvosolni, mi ezen próbálunk részt venni, és már több mint két éve, hogy ezt a részt orvosolni próbáljuk.

Az egyesületek problémája, különösen a bécsi egyesületek problémája az, hogy náluk nincs magyar oktatás. Bécsben nincs hivatalos magyar oktatás, egy hétvégi iskolában ezt nem lehet pótolni. Sok gyerek nem tud a hétvégi iskolába járni, már azért sem, mert nem tud olyan jól magyarul, mint a többiek, és akkor ki van zárva az oktatásból. A cserkészek sem nagyon tudják ezt kezelni, mert a cserkészekhez azok a gyerekek nem tudnak járni, akik vegyes házasságból jönnek, és nem tudnak jól magyarul. Tehát ha ezt a problémát nem oldjuk meg, és ezt már évek óta mondjuk, akkor megszűnik a nyugati diaszpóra, nem lesz utánpótlás. Azok a gyerekek, akik azt mondják, hogy magyar származásúak, magyarnak érzik magukat, de nem tudják kifejezni magukat, nem tudnak olvasni, valamikor elvesznek részünkre, mert egyszerűen jobban érzik magukat a többségben a többségi nyelv kapcsán. Tehát a kérésem és különösen az egyesületek kérése az, hogy Magyarországról azt a segítséget kapjuk meg, hogy Bécsben is lehessen olyan iskolát alapítani, ahol kétnyelvű oktatás van – mert az a másik, amit immáron 1996 óta próbálunk letenni az asztalra –, hiszen kétnyelvű oktatás nélkül nem marad meg a nyugati magyarság. Az állam nyelvét tudniuk kell a gyerekeknek, ugyanakkor szeretnénk, hogy a magyar nyelvet is tanulják meg, tanulják meg a magyar irodalmunkat, a magyar kultúránkat, a zenénket, egyáltalán találják meg a gyökereiket a gyerekek, ahonnan a szüleik, a nagyszüleik, a dédszüleik származnak. Ez a világ minden táján nagy probléma, és nemcsak a mi esetünkben tudom ezt mondani, hanem a NYEOMSZSZ oktatási felelőseként is, és szerződéselem van észak-amerikai, valamint dél-amerikai egyesületekkel, azért, hogy őket is képviseljem ebben az ügyben, tehát abban, hogy az oktatás hogyan alakul Nyugaton a következő években.

A másik nagyon fontos probléma – és ezt a fiatalság felé fordulva tudjuk megvalósítani –, hogy a népcsoporttörvénynek olyan törvénynek kellene lennie, amelyben jó pár év múlva a fiatalság is megtalálja magát, mert azért nekik dolgozunk, a horvátokért, a magyarokért, a szlovénekért vagy bármelyik népcsoportért. Végeredményben az az érzésem, és ezt megköszönöm, hogy először kapunk olyan helyet, ahol elmondhatjuk a problémáinkat, mert mindeddig nagyon kevesen álltak ki mellettünk a magyar állam részéről, és azt hiszem, egy népcsoportnak az a legfontosabb feladata, hogy a kultúrája, a mentalitása mellett az anyaországa is kiálljon mellette. Tehát az a támogatás, amit az anyaország részéről meg tudunk kapni, meglegyen, mert mi uniós állampolgárként természetesen Ausztriában élünk, Ausztria törvényei szerint élünk, viszont a gyökereinket, az identitásunkat, a megmaradásunkat szeretnénk megtartani. Ehhez viszont szükségünk van arra, hogy az egyesületekben az emberek össze tudjanak jönni, mert ott folyik a magyar élet, nem pedig Bécs vagy Burgenland utcáin.

Ahogy Kulmann úr elmondta, nekik ott még könnyebb a helyzetük, mert a kisebb városokban könnyebb az összefogás, jobban tudnak egymással dolgozni, mint egy milliós városban, ahol azután sokan elvesznek. Ehhez csak egy dolgot tudok még hozzáfűzni. Mi, bécsi magyarok nagyon jól együtt tudunk dolgozni Felsőpulya polgármesterével, sőt el kell

mondanom, a mindenkori polgármesterével és Felsőpulya városával is. Ezek tehát nagyon fontos dolgok ahhoz, hogy én továbbra is tehessem a dolgomat; vagy a 90 éves Burgenland, ahol történelmileg próbáltuk a 90 évet feldolgozni, de a horvátokkal közösen, ugyanúgy felmutatva az előnyöket és a hátrányokat, hogy mit jelent a 90 év a kisebbségek számára, viszont ezekre a támogatásokra nagyon nagy szükség van, hogy Magyarország részéről kapjunk támogatást. Mindjárt elmondanám azt is, hogy a különböző kiírásokban, sokban a nyugati magyarság nem nagyon találja meg magát, tehát nem tudunk közös rendezvényeket szervezni a Kárpát-medencével, mert nálunk ezeket az osztrák állam nem tudja támogatni, viszont saját erőnkől ezeket a rendezvényeket már nem tudjuk megcsinálni a távolságok miatt, mert olyan költségek merülnek fel, amelyeket csak úgy tudnánk fedezni, ha pályázatok lesznek kiírva.

Dióhéjban összefoglaltam a problémáinkat, és még egyszer köszönöm, hogy itt elmondhattam azokat, és remélem, a kérdések során egyes részek még előkerülnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a tájékoztatót, a kiegészítést. Megkérdezem Csobánci Horváth Iván vezető konzul urat, kívánja-e kiegészíteni. *(Igen jelzés.)* Parancsoljon!

Dr. Csobánci-Horváth Iván vezető konzul tájékoztatja

DR. CSOBÁNCI-HORVÁTH IVÁN vezető konzul: Köszönöm a szót, elnök úr. Megragadom az alkalmat, hogy köszönetet mondjak a parlament Nemzeti összetartozás bizottságának, amiért lehetőséget nyújtottak az osztrák képviselő uraknak és a magyar szervezetek képviselőinek, hogy személyesen elmondhatják a problémáikat, illetve bemutathatják a népcsoporttörvény alakulásának helyzetét, várható elemeit.

Ha megengedik, én arról számolnék be, hogy melyek voltak azok a lépések, intézkedések, amelyeket helyben a magyar külképviseletek, a diplomataik megtettek annak érdekében, hogy segítsük a magyar népcsoportot, segítsük osztrák barátainknak a törvényben egyébként is meglévő törvényjavítási szándékát. Amikor a népcsoporttörvény első körös módosítására került sor, azt gondolom, sikerült egy apró, de rendkívül jelentős diplomáciai sikert elérnünk. A törvénytervezet vitájában a parlament üléstermében a karzaton jelen lévő Szalay-Bobrovniczky nagykövet úr külön megszólítottatott Spindelegger külügyminiszter úr által, és a külügyminiszter úr biztosította a nagykövetet arról, hogy a népcsoporttörvény semminemű jogcsorbulást nem fog jelenteni a magyar kisebbség számára. Ez egy nagyon fontos gesztus és egy nagyon fontos kijelentés volt, illetve ezután a külképviselet folyamatos egyeztetésekbe kezdett, a szlovén és a horvát külképviseletekkel egyeztetjük a különböző lehetőségeket, lépéseket, rendszeresen konzultálunk az Osztrák Népcsoporttanács képviselőivel, a lobbiszervezet szakértőivel. Ebbe a körbe folyamatosan meghívtuk a Magyar, a Szlovén, illetve a Horvát Népcsoporttanács tagjait, szakértőit, és velük egyeztetve próbáltuk kidolgozni, megfogalmazni elképzeléseinket. Külön megkerestük Ostermayer államtitkár urat, a törvénytervezet szellemi atyját, vele is, illetve a szekciófőnökével is egyeztetéseket folytattunk. A nagykövet úr járt Klikovits képviselő úrnál, elmondta, illetve tolmácsolta a magyar népcsoport aggodalmait és elképzeléseit.

Azt gondoljuk, egy rendkívüli történelmi lehetőség a népcsoporttörvény küszöbön álló módosítása, amit jó lenne megragadni. Viszont abban az esetben, ha nem sikerül a jelenlegi törvénytervezetet feljavítani, akkor a külképviseletnek az lenne az álláspontja, hogy talán a mostani tervezet is jobb, mint az a tervezet, amelyik jelenleg az asztalon fekszik. Ebben a körben hadd említsem meg, kérem, illetve köszönöm Klikovits úr elvhű és konzekvens hozzáállását, kiállását, a törvénytervezet vitájában is kifejtett álláspontját, amely alapján tulajdonképpen nem adja meg a koalíciós támogatást a jelenlegi törvénytervezethez. Azt gondolom, ez a magyar népcsoport részére hosszú távon is jelentős.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kiegészítést. Azt gondolom, a teremben helyet foglalók közül egyikünk sem említette, hogy immár erősen számolnunk kell azzal, hogy az 1976 végén megalkotott népcsoporttörvény megérett arra, hogy módosítsa az osztrák parlament, viszont ha egy ilyen átfogó parlamenti törvénymódosításról van szó, akkor mindannyian úgy gondoljuk, hogy lehetőleg minden őshonos népcsoport érdekei képviselve legyenek ebben a törvényben. Itt hat érintett népcsoportról van szó. Amikor a magyarság kérdéseiről, érdekeiről beszélünk, akkor mindig fontos elmondani azt, hogy külön-külön egyik népcsoport sem érhet el sikereket, csak a másikkal összefogva kell lobbizni, minden követ megmozgatni azért, hogy az érdekeiket előtérbe tudják helyezni. Ebből a szempontból is mindig nagyon fontos kihangsúlyoznunk, hogy Klikovits képviselő úr, amellet, hogy horvát nemzetiségű, így a magyarság és a többi nemzetiség érdekeit is képviseli az osztrák törvényhozásban.

Amikor a törvény társadalmi vitáját említették, szerintem jó, ha elmondjuk a számokat. 53 szervezet, magánszemély, társadalmi csoport, képviselő és a többi adott be észrevételeket ehhez a törvénymódosításhoz, és ebből csupán négy olyan volt, aki támogatóan szólalt meg, mind a négy az osztrák tartományi kormánytól volt, tehát ilyen szempontból, úgy gondolom, mondhatjuk azt, hogy elfogult véleményekről van szó. Amikor a magyar népcsoport megfogalmazta az aggályait a törvénymódosítással kapcsolatban, akkor nyilván a többi népcsoportnak is hasonló aggályai voltak, viszont ők is fontosnak tartották az anyanyelvi oktatás lehetőségeinek a biztosítását, különösen például Bécsben. Ha nincs anyanyelvi oktatás, akkor nyilvánvaló, hogy a magyar fiatalok, gyerekek elvesznek a magyarság számára, akkor is, ha megvan az identitásuk, a kötődésük, és ha ez nincs meg, akkor az ő gyermekeik már biztosan teljes mértékben asszimilálódnak, így a magyarság számára el fognak veszni.

Elhangzott az is, hogy a magyar népcsoport a legnagyobb lélekszámú, 26-27 ezerre tehető a 2001. évi népszámlálási adatok szerint, viszont úgy hallottam, a támogatásuk összege a legkisebb, vagy legalábbis kisebb annál, mint az ő számarányuk. Azután a kisebbség elvárja azt is, hogy saját maga dönthesse el, hogy kit delegál majd a Népcsoporttanácsba. A jelenlegi terv szerint a Kancellária Hivatal ez ellen vétót emelhetne, és lehetne folytatni most pontról pontra ezeket a hozzászólásokat, illetve véleményeket a népcsoporttörvénnyel kapcsolatban. Kiemelném azt is, amit kollégáim nem említettek, hogy a magyar állampolgárságot az osztrák állampolgárok nem igényelhetik, külön engedély kell hozzá, hogy ezt valaki meg tudja szerezni. Azt gondolom, ez a mi szempontunkból, a magyarok vagy akár a horvátok szempontjából negatív megkülönböztetés, hiszen szinte minden volt magyar területen a magyar állampolgárság megszerzése elé nem gördítenek akadályt. Jelen pillanatban két ilyen országról beszélhetünk, az egyik Szlovákia, ahol nemrégiben törvénymódosítást fogadtak el annak érdekében, hogy a magyar nemzetiségűek ne lehessenek kettős állampolgárok, Ausztriában pedig hagyományosan nincs meg ez a joga a magyarságnak. Úgy gondolom, ezt két uniós ország között rendbe kellene tenni, mert az, hogyha valaki az osztrák állampolgárság mellett megszerzi a magyar állampolgárságot, semmilyen negatív következményekkel nem jár sem Ausztria, sem más ország számára kellemetlenséggel, sőt erősíti a szülőföldön maradást.

Tájékoztatásul szeretném elmondani, hogy egyébként amióta ezt a törvénymódosítást elfogadtuk, több mint 250 ezren igényelték a magyar állampolgárságot a világ minden részéről, nyilvánvalóan elsősorban ott, ahol több magyar él, és több mint 150 ezren tették le a magyar állampolgári esküt. Emiatt nem hagyták el a szülőföldjüket, sőt ugyanolyan állampolgárai ezeknek az országoknak, mint addig, vagy még inkább kötődnek ahhoz az országhoz, hiszen biztosította számukra ezt a lehetőséget.

Szeretném megkérdezni: ha a törvény újra visszakerül a törvényhozás elé, akkor mikor várható az elfogadása? Mennyi időnk van még arra, hogy a magunk részéről, a Magyar Országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottsága részéről még ezen tudjunk módosítást eszközölni, hiszen az a célunk, illetve az elnökségi ülésen azt vitattuk meg, hogy a bizottsági ülést követően erről tájékoztatjuk az osztrák felet, és kifejezzük aggályainkat a népcsoporttörvénnyel kapcsolatosan.

Ha megengedik, megvárnánk egy-két kérdést, hozzászólást, utána adnánk vissza a szót. Az alelnök asszony jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Parancsoljon!

Kérdések, vélemények

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr és Képviselőtársaim! Kedves Vendégeink! Tisztelt Képviselő Úr! Engedjék meg, hogy magam is néhány gondolattal hozzájáruljak ehhez a mai megbeszéléshez. Egyrészt ha csak a jelenleg hatályos törvényt vesszük figyelembe, már akkor is voltak elképzeléseink arról, ami annak a módosítását, jobbítását igényli. Gondolok itt például az őshonos kisebbségek státuszának alkotmányos rögzítésére, ami már egy régi igény, vagy gondolok azokra a kérdésekre, amelyek a pénzügyi támogatások arányával kapcsolatosak, és az önök részéről is elhangzottak, vagy az anyanyelvi oktatás kérdése mind olyan igények, amelyek mögé mindannyian feltétel nélkül felsorakozhatunk.

Arról én magam is csak szuperlatívuszokban tudok beszélni, és köszönöm Klikovits úrnak, hogy van egy kooperáció a kisebbségek között, és együttesen lépnek fel annak érdekében, hogy az egyébként benyújtott módosításnak, amely néhány területen visszalépést jelent, a korrigálását szeretnék elérni. Ezért én is csatlakozom az elnök úrhoz azzal a kérdéssel, hogy most mi a törvényalkotás menete? Hiszen ennek a menetében kell nekünk is megtalálnunk azokat a lehetőségeket, amelyek a párbeszédet elősegíthetik ahhoz, hogy ne történjen olyan módosítás, ne legyen a népcsoporttörvénynek olyan változtatása, amely rosszabb helyzetet teremt, mint ami egyébként a ma hatályos törvényben megfogalmazódott vagy a törvényben markánsan érzékelhető.

A képviselő úrtól kérdezem, és felvetem az elnök úrnak is, hogy a tárgyalás menetén túl, esetlegesen megkeresve a parlamentjük illetékes bizottságát a Külügyi bizottságon keresztül, ha ez belefér ebbe a menetrendbe, én azt is praktikusnak találnám, ha lenne egy közös bizottsági ülésünk, amelyen ezek a kérdések asztalra tehetők, és ezekről tárgyalni tudunk. Nyilvánvaló, hogy ezt szívesen ajánlom, de az osztrák parlamenti kormánypárti többséget figyelembe véve azt gondolom, őket is érdemes lenne megkeresni azzal, ami ennek a törvénynek a módosításában rejlő aggályokat jelenti a részünkről. Így magam is szívesen megteszem azokat a lépéseket, amelyeket akár a kollégáim irányában tehetek azért, hogy ne kerüljön olyan módosításra sor, ami a kisebbségek helyzetét rosszabbá teszi. Úgy gondolom, hogy az Európai Közösségben, amiért köszönet illeti az osztrákokat, az osztrák parlamentet, a mindenkor kormányzatot, nagyon sok segítséget kaptunk ahhoz, hogy mi magunk is az Európai Unió tagjai lehetünk, de kitüntetett kooperáció volt a két parlament között is. Úgy gondolom, ez az elmúlt évtizedekben rejlő kooperáció is azt mondhatja, arra predesztinál bennünket, hogy valóban egy párbeszéd során kerüljön sor a törvény módosítására. Azt gondolom, ezt nyilván önökkel, a civil szervezetekkel, a parlamenti képviselőkkel együtt folytatnunk kell, még egyszer hangsúlyozva, az önök parlamenti többségét is felkeresve, hogy a vita során ebben változás legyen. Arról nem szeretnék külön szólni, ami ezeknek a módosításoknak a lényegét jelenti, hiszen az asztal körül ülők között ez ismert.

Még egyszer köszönöm, hogy eljöttek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csóti képviselő úré a szó.

CSÓTI GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm kedves vendégeinket, és meglehetősen nagy meglepetéssel hallom a problémákat, a problémák mélységét, nem mintha eddig abban a tudatban lettem volna, hogy az ausztriai magyarokkal minden rendben van, de azzal, hogy ilyen mértékben nincs, sajnos most szembesülök először. Ez nyilván a személyes hibám is, de nyilván ez abból is fakad, hogy mi itt, Magyarországon elsősorban a volt kommunista országokban élő elcsatolt nemzetiségű gondjaival foglalkozunk, és nem is hittük volna, hogy egy olyan régi demokráciában, mint Ausztria, ilyen megkülönböztetés lehet.

Most elsősorban az őshonos nemzeti közösségek vonatkozásában fejtem ki a gondolataimat. Nem akarok semmiféle különbséget tenni a bécsi magyarok és a Burgenland területén élő magyarok között, csak más a kiindulási alapjuk. Ebből a gondolatmenetből építkezve három dologra szeretném felhívni kedves osztrák barátaink figyelmét, és az osztrák parlamentbe a törvényhozó Klikovits Oswald képviselő úron keresztül talán eljutnak ezek a gondolatok. Tehát három szempontot vegyenek figyelembe, kedves osztrák barátaim az osztrák parlamentben. Az egyik Dél-Tirol vonatkozásában, mely számunkra évtizedek óta pozitív példa Európában. Mi Dél-Tirolt mindig az első helyen említjük, és ne felejtsek el, hogy ők mit tettek, az osztrákok mit tettek a Dél-Tirolban élő német anyanyelvű osztrák nemzeti közösség tekintetében. Természetesen amikor a kollektív jogokról beszélek, akkor nemcsak a területi autonómiára gondolok, hanem a személyi elvű, a kulturális és a területi autonómiák különböző formáira, hiszen a dél-tiroli őshonos német anyanyelvű osztrák lakosságnak területi autonómiára lehetősége volt. Erre az Ausztriában élő magyarságnak nincs lehetősége, de a személyi elvű és a kulturális autonómiára igen. Tehát, kedves osztrák barátaink, a bécsi parlamentben gondoljanak Dél-Tirolra.

A másik. Gondoljanak rá, legyenek figyelemmel arra, hogy ma sehol nem lehetne, az Európai Unión belül sem, de azon kívül sem lehetne különbséget tenni semmilyen szempontból az őshonos nemzeti közösségek között. Tehát ami a horvát nemzeti közösségnek vagy a szlovén nemzeti közösségnek jár, ugyanaz jár a magyar nemzeti közösségnek is, ezt ne felejtsek el! Nem lehet diszkriminálni, nem lehet különbséget tenni, mert ez a három őshonos nemzeti közösség az, legalábbis én úgy gondolom, amelyik Ausztria területén él, a többiek migráció útján kerültek az országba. Ha a történelem során visszamegyünk az Osztrák-Magyar Monarchiához, a volt Osztrák-Magyar Monarchia területéről nagyon sok - most nem beszélek az 1945 és az 1956 utáni migrációról, ez egy egészen más a történet -, de nyilvánvaló, hogy Bécsben a mai napig is nagyon sok nemzeti közösség él.

A harmadik szempontot viszont szintén nagyon szeretném a szíves figyelmükbe ajánlani. Az őshonos nemzeti közösségeknek alanyi jogon járt az autonómia, a személyi elvű, a kulturális és a területi autonómia, amely annak a közösségnek megfelel és adható. Alanyi jogon jár, mert azon a földön születtek, ősök alapították azt a területet, falvakat, városokat, kulturális intézményeket hoztak létre, adott esetben védték azt a területet, 1000 éve ott élnek, mondjuk, ha a magyarokról beszélünk, ők 1100 éve. Ezért mondom én azt, hogy ez az én definícióm, de úgy gondolom, ez az európai érdekekkel messze összhangban van, tehát ez alanyi jogon jár nekik.

Kérem kedves osztrák barátainktól, az osztrák parlamenttől, hogy ezt a három szempontot vegyék figyelembe.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kalmár képviselő úré a szó.

KALMÁR FERENC ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Vendégeink! Én ott folytatom, ahol Csóti György képviselőtársam abbahagyta, ugyanis én, ahogyan az elnök úr mondta, többnyire Erdéllyel és a Vajdasággal foglalkozom, ezen belül is

hangsúlyosan a székely autonómiával kapcsolatos kérdéskörrel. Engem teljesen meglepett ez az ausztriai helyzet, hiszen székely testvéreinknek mindig a dél-tiroli megoldást szoktuk mondani, el is látogattak Dél-Tirolba. Ausztria az az ország, amelyik csodálatosan és eredményesen harcolt a '60-as, '70-es években a dél-tiroli jogokért, most itt azt tapasztaljuk, hogy országon belül pedig olyan rendszert akar kialakítani, amely nem egy demokratikus rendszer. Ne haragudjanak meg, én Strasbourgban az Európa Tanács tagja vagyok, és azt kell mondanom, hogy ez nem felel meg annak a szellemiségnek, amelyet ott tapasztalok. Az, hogy Kulmann úr látja, hogy a magyar kisebbségnek nincs alkotmányos rangja, holott a szlovéneknek, horvátoknak van, számomra érthetetlen a népcsoportoknak ez a megkülönböztetése. Azt már szóvá tették az előttem szólók, hogy a legkisebb támogatást kapják, de a pénzek önkényes elosztása nagyon érdekes dolog számomra, hiszen egy demokráciában bármilyen szinten is, de igyekszünk szabályokat felállítani, hogy a források elosztása valamilyen formában kerülje a szubjektivitást, és amennyire csak lehet, objektív legyen. Itt valamilyen objektív alapokat ki kellene találni a források elosztására.

Azt látom, hogy ebben a törvénytervezetben gyakorlatilag a nemzeti kisebbségeket a civil társadalom NGO-tagjaival akarják egy szintre hozni. A nemzeti kisebbségek azért nem NGO-k, nem a civil szervezetekkel kell egy szinten kezelni őket, teljesen más a karakterük, más a problematikájuk ezeknek a kisebbségi szervezeteknek. Továbbá mondom a demokrácia hiányát, azt, hogy a kancellária jelöli ki a kisebbségi tanácsadó szervezetek tagjait, ez nagyon furcsa, hiszen a kancellár kijelölheti a barátját is, így azután nincs valódi képviselő annak a kisebbségnek. Az anyagi források, a helységnevek két nyelven történő feltüntetése a tervezetben nem egyértelmű jogi kötelezettségként fogalmazódik meg. Ez egy olyan dolog, amiről úgy gondolom, hogy egy ilyen demokráciában, mint amilyen Ausztriában is van, ez elvárható.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szeretném tájékoztatásul elmondani, hogy Kalmár Ferenc képviselő úr és Csóti György képviselő úr a Külügyi bizottságnak is a tagjai.

Szeretném, ha a tárgyalás során nem mennénk el az autonómia kérdésköréhez, illetve törvénymódosításához, hiszen ma alapvetően nem ez a feladatunk, hanem az előttünk lévő népcsoporttörvény módosítása, az autonómia kérdése pedig egy hosszabb, máskor megvitatandó kérdés lehet. Bár nem tisztem az, hogy a képviselőket rendszabályozzam, ha lehet, térjünk vissza a népcsoporttörvényhez.

Balla Mihály képviselő úr, a Külügyi bizottság elnöke jelezte, hogy szeretne hozzászólni. Parancsoljon!

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget. Egy kicsit más felől közelíteném meg ezt a mai kérdéskört, és pár mondatban röviden összefoglalnám, hogy Magyarországon hogyan is értjük a nemzeti kisebbségeket.

Egyrészt az alaptörvényben rögzítettük a jogaikat, függetlenül attól, hogy ki milyen identitású. Ha emlékezünk rá, Magyarországon 13 nemzeti kisebbséget tartunk számon, jelentős szerepük van abban, hogy államalkotó tényezőként tekintünk rájuk. Másrészt a nemzeti kisebbségeknek nagyobb szerveződési lehetőségük van az önkormányzatiságban, akár a legkisebb településen is, amennyiben kisebbségnek vallják magukat, akár beválaszthatják a saját vezetőiket az önkormányzatba. Nálunk helyi, megyei és országos kisebbségi önkormányzatok vannak településekre lebontva. Nagyon sokféle és sokszínű nemzetiségi kisebbségi érdekérvényesítési forma létezik. Ezenkívül természetes dolognak tartjuk, hogy bármelyik nemzeti kisebbség vagy népcsoport akár egyesületi szerveződésként is működjön, de a civil szerveződések keresztül akár országos szövetségeket is létrehozhatnak.

Új fejlemény, hogy a következő választásoknál a nemzeti kisebbségek alapvetően indíthatnak a saját képviselőikre országgyűlési képviselőjelölteket, és amennyiben elérik a legkisebb szavazati arány felét, akkor önálló parlamenti képviselővel rendelkezhetnek. Amennyiben nem érik el, ettől függetlenül, még ha ötezres kisebbségről is beszélünk, a saját soraik közül kiválaszthatják a parlamenti szószólójukat, akit speciális parlamenti bizottsági, illetve tanácskozási jog illet meg, illetve speciális kapcsolat a köztársasági elnök felé, és az érdekeiket képviselhetik.

Nekem nem tisztem, nem is fogok semmilyen formában az ausztriai törvénykezésbe beleszólni, sőt még véleményt sem szeretnék formálni, csak Magyarország elég sok vita keresztútjában van. Például a nemzetiségek ügyében, a nemzetiségek kérdésében, úgy gondolom, tudunk olyan modellt mutatni, amely minden nemzetiség számára elfogadható, úgy, hogy ez folyamatos egyeztetés során kialakított közös vélemény. Persze, nem hibátlan, sőt a magyar törvénykezés sem hibátlan ebből a szempontból, de jelentős különbséget mutat a szomszédokkal, adott esetben más modellekkel szemben, amelyek azt jelentik, hogy a nemzeti kisebbségek a hagyományaikat, identitásukat megőrizve a legkisebb szerveződési szinttől kezdve akár a parlamenti képviselőig is eljuthatnak.

Az én közbevetésem igazából amiatt van, hogy kérem az osztrák kollégáinkat, a népcsoportokról szóló törvényjavaslatban ne legyen szigorúbb helyzet, mint az előzőben, illetve a jelenlegiben van, másrészt pedig kérem, hangsúlyozottan vegyék figyelembe az Ausztriában élő népcsoportok, nemzeti kisebbségek, az őshonos kisebbségek véleményét. Bízom benne, hogy ez meghallgatásra talál. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy egy országban, egy demokráciában és Magyarországon is a nemzeti kisebbségek képviselhesék magukat a saját szülőföldjükön a saját önkormányzatukon keresztül, adott esetben a nemzeti Országgyűlésben, illetve a nemzeti parlamentben is.

Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszei képviselő úré szó.

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Köszönöm önöknek, hogy megtiszteltek bennünket azzal, hogy személyesen tárgyalhatunk az ausztriai népcsoporttörvény módosításáról. Ez kitüntetés számunkra, hogy egyáltalán a magyar Parlament falai között erről szót ejthetünk.

Én egy szempontra szeretném felhívni a figyelmet. Európa válságban van, és egyre inkább kirajzolódik az, hogy közép-európai összefogás, együttműködés nélkül a válságból való kilábalás szinte lehetetlen. Nekünk történelmileg van tapasztalatunk az együttélés tekintetében, a közös ügyek felkarolásában, az együttgondolkodásban, a közös érdekek felismerésében. Ha a közép-európai országok kisebbségeket szabályozó jogszabályai az együttműködésről, a kölcsönös bizalomról szólnak, és ezek folyamatosan fejlődnek, egyre inkább alkalmazkodnak az új viszonyokhoz, és ez most önöknél a népcsoporttörvény esetében így történik, tehát előrelépés, nem pedig visszalépés történik, akkor ez generátorként hathat az országok közötti együttműködésre nemcsak Ausztria-Magyarország, hanem a népcsoportokon keresztül Horvátország-Magyarország vagy Ausztria-Szlovákia együttműködése esetében, azért, hogy a közös, morális, erkölcsi, gazdasági válságunkból ki tudjunk lábalni. Szerintem elsősorban egymásra számíthatunk, és akkor tekinthetünk távolabb, Európa egészére, ha meg tudjuk találni a közös hangot, amit egy ilyen jogszabályban is meg tudunk testesíteni. Ha ez sikerül, és példát tudunk mutatni, akkor ez előremutató lehet a közép-európai együttműködés tekintetében is.

Három szempontra szeretném felhívni a figyelmet. Ezt ne kizárólag politikai kérdésként, ne pusztán egy ausztriai törvény módosításaként kezeljék, hanem tekintsenek erre

a törvénymódosításra úgy is, hogy ez a közép-európai együttműködés generátora lehet. Erre szerettem volna felhívni a figyelmet.

Még egyszer köszönöm szépen, hogy személyesen itt vannak, és a magyar Parlament falai között beszélhetünk erről a témáról. Sok sikert és mielőbbi kilábalást kívánok egész Ausztriának.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szávay képviselő úré a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Én is nagy tisztelettel köszöntöm kedves vendégeinket körünkben. A Jobbik, mint nemzeti radikális párt, mindig kiemelt hangsúlyt helyezett a Magyarország határain kívül élő magyar kisebbségek érdekeinek képviseletére, ugyanakkor nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy a hazánkban élő nemzeti kisebbségek is jogokkal rendelkezzenek, hazájuknak érezzék Magyarországot, ezért támogatjuk a nemzetiségi kérdést, és számos kiterjesztést célzó módosító javaslattal is éltünk ez ügyben, amelyek egy részét a kormánypártok elfogadták, tehát ez a kérdés fontos számunkra. Ezért is öröm számomra, ha olyan nem magyar politikusokkal, képviselőkkel találkozhatom, és módomban van velük eszmét cserélni, akik nem magyarként segítik valamelyik magyar közösség céljait, és kiállnak az érdekeikért. Ez úton is szeretném ezt önöknek tisztelettel megköszönni.

Maga a törvény, illetve amiről konkrétan beszélünk, arról, hogy ezek a módosító javaslatok milyen problémákat vetnek fel, bevallom őszintén, számomra is újdonságként hatottak. Magyarországra és általában a magyar közéletre sajnos jellemző, hogy ahol jóval kisebb létszámban élnek magyarok, mint Szlovéniában, Ausztriában, illetve Horvátországban, ezek a problémák kevésbé jutnak el hozzánk, kevésbé foglalkoztatják a magyar közvéleményt, ezáltal talán a magyar politika, a magyar kormány kevésbé foglalkozik ezekkel a kérdésekkel. Ebből a szempontból is nagyon fontosnak tartom ezt a találkozót és ezt a beszélgetést, valamint azt, hogy ezen osztrák képviselők is részt vesznek.

Ezzel kapcsolatban szeretném megkérdezni: ezeket a problémákat illetően a megfogalmazott módosító javaslatok tekintetében beszélhetünk-e valamilyen egyetértésről az ausztriai magyar szervezetek körében? A különböző területeken működő szervezetek a különböző területeken élő magyarokat képviselik, a jogszabályi környezet is más-más problémákat vet fel, de több olyan ausztriai magyar szervezet van, amelyek most nincsenek itt, bizonyára nem tudtak eljönni. Ez úton szeretném kérdezni: milyen szinten van önök között akár a bécsi, akár a máshol működő képviseleti szervezetek között az egyeztetés? Ezzel kapcsolatban a magunk részéről szeretném a reményemet kifejezni, hogy ezek a találkozók akár ebben a keretben, ebben témában folytatódni fognak. A Nemzeti összetartozás bizottságának az a feladata, hogy valóban mindenki ezzel foglalkozzon, ezért kiálljon. Ezzel kapcsolatban pedig szeretném bízni önöket, hogy az elmondottak és a jószomszédi viszony figyelembevételével, az ausztriai magyar szervezetek véleményére támaszkodva, Magyarország álláspontját is figyelembe véve fogalmazzák meg az esetleges módosításokat.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ékes Ilona képviselő asszony, parancsoljon!

ÉKES ILONA (Fidesz): Köszönöm szépen. Az előttem szólók jórészt már elmondták a felvetődött problémákat. Én most szeretném felajánlani a segítségemet, hogy a civil szervezetek keresztlül esetleg közös pályázatokon források teremtéséhez segítséget nyújtsunk. Azt gondolom, ez a kis gyakorlatias segítség talán jól jönne, akkor talán többet is tudnánk egymásról, és jobban tudnánk egymást segíteni.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elég sok hozzászólás érkezett, talán nem is tudták mindegyiket jegyzetelni. Visszaadom a szót az osztrák félnek, Klikovits úrnak, illetve jelzem, hogy Ferenczy Klára asszony szeretne hozzászólni. Parancsoljon!

Reflexiók

FERENCZY KLÁRA, az Ausztriai Magyarok Gazdasági Érdekközössége – Kaláka Club vezetőségi tagja: Röviden szólok hozzá két dologgal kapcsolatban. Itt szóba került a kettős állampolgárság kérdése Ausztriában. Azért azt meg kell jegyeznem, hogy óriási különbség van Ausztria és Szlovákia között. Való igaz, hogy Ausztriában tulajdonképpen törvény tiltja a kettős állampolgárságot, de még soha nem hallottam arról, hogy bárkinek, ha Magyarországgal kettős állampolgársága van, nehézsége lett volna bármilyen formában is, úgyhogy ezt a nagyon fontos különbséget meg kellett jegyeznem.

A másik megjegyzésem a kisebbségi törvénnyel kapcsolatos. Mit akarunk elérni? Miben látják az ausztriai magyarok, hogy nehéz idők vannak? Kevés a pénz, mindenhol spórolni kell. Mi azt is tudjuk, hogy legfőbb ideje a kisebbségi törvényen javítani, de azt szeretnénk, hogy valóban javítás legyen számunkra, tulajdonképpen még az sem elég nekünk, ha minden marad a régiben. Mi azt szeretnénk, ha a helyzet javulna. Mitől javulna? Az egyik az, hogy világos, kristálytisza vonalak szerint kellene eldönteni, hogy az Ausztriában élő kisebbségek milyen szempontok szerint kapnak támogatást a Kancellária Hivatalától. Tehát ne arról legyen szó, hogy itt az egyes kisebbségek egymás ellen ki vannak játszva, mert mondjuk ha egy kisebbség méltatlanul vagy a másik kisebbség szempontjából méltatlanul több pénzt kap, ezek a kisebbségek abban a pillanatban egymás ellen ki vannak játszva, és ha egymás ellen ki vannak játszva, annak az az eredménye, hogy a kisebbségek érdekei nem érvényesülnek, viszont egy nevető harmadiknak jó dolga van, és esetleg elérte a célját. Ezt mindenképpen meg kell kerülni, és ehhez nem a sok pénz kell, nem a több pénz kell, hanem jó szándék, jóindulat, jó szervezés, ugyanis ha megvan határozva a vonal, hogy milyen szempontok szerint kapnak az egyes kisebbségek támogatásokat, ezeket a támogatásokat milyen dátummal kell átutalni, és ez valóban meg is történjen, abban a pillanatban a helyzet sokkal könnyebb, átláthatóbb, és minden kisebbség számára elfogadható.

Még egy nagyon fontos dolog: mi, magyar kisebbség soha nem akartuk, és most, ebben a szituációban sem akarjuk, hogy bármelyik más kisebbség kárára hátulról elérjük, hogy esetleg többet kapjunk. Tehát éppen ezért követeljük világosan, és szeretnénk elérni világosan, egyértelműen ezeket a támogatási vonalakat, hogy véletlenül se forduljon elő, hogy a magyarok bármilyen előnyhöz akarnának jutni egy másik kisebbség rovására.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Klikovits úr, parancsoljon!

KLIKOVITS OSWALD, az Osztrák Néppárt parlamenti képviselője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Hölgyek, Urak, Képviselők! Először is köszönöm ezeket a nagyon nyílt szavakat, amelyeket ebben az összefüggésben az Ausztriában jelenleg vitatott törvénytervezettel kapcsolatban elmondtak. Nem szeretném eltitkolni, még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy tulajdonképpen ez itt természetesen egy informális megbeszélés, amelyen jelen vagyok a népcsoportok szóvivőjeként az Osztrák Néppárt részéről, tehát én informális módon mondtam el a véleményemet, és nagy érdeklődéssel hallgatom az önök véleményét.

Szeretném itt nyomatékosan rögzíteni, hogy Ausztria véleményem szerint a jelenlegi népcsoporttörvényével nagyon erősen képviseli az osztrák kisebbségek érdekeit, a lehető legjobb támogatást nyújtja nekik, és érdekeltek vagyunk abban, hogy ennek a törvénynek a

javulása elérhető legyen. Tehát az a véleményünk, hogy a jelenlegi törvénytervezet nem felel meg az célkitűzéseinknek, az elképzeléseinknek, a népcsoportok érdekében még javítani kell ezt a tervezetet. Tehát úgy gondolom, ez a mi feladatunk Ausztriában, hogy továbbfejlesszük ezt a törvényt, és minden ötletért, amelyek kívülről érkeznek, nagyon hálásak vagyunk. Nyilván ezekre ki is tudunk térni a saját vitafolyamatainkban, de ugyanakkor kizárólag a mi osztrák feladatunk, hogy ezt a törvényt jobb formába hozzuk, tehát ilyen értelemben fogadhatóak el számunkra az önök részéről érkezett megjegyzések.

Fontos, hogy az osztrák népcsoport-, illetve kisebbségi törvény a módosítása, megújítása során elérje azt, amit az előttem szóló mondott, hogy valóban megtalálják-e a népcsoportok az elképzeléseiket ebben törvényben. Tehát nagyon fontos, hogy minden egyes népcsoport valóban megtalálja magát ebben a törvényben. Ez az összes népcsoport részéről közös erőfeszítést igényel, beleszólási joguk van a törvényhozásba, és úgy gondolom, ez egy olyan dolog, amit itt valamennyien követünk, azzal együtt, hogy persze vannak különböző kritikus vélemények, de nyilván vannak más politikai csoportok is, amelyeknek más a véleményük a népcsoporttörvénnyel kapcsolatban, tehát mindezt figyelembe kell venni. Fontos viszont az, és erről biztosíthatom önöket, hogy ez mind a demokratikus játékszabályok keretein belül játszódik le Ausztriában, ez valóban így is történik.

Az a szándékunk, hogy a legjobban legyen végrehajtva a kettős állampolgárságról szóló törvény. Ausztriában a törvényi helyzet ezzel kapcsolatban egyértelmű. Nekem legalábbis az a véleményem, hogy nincsen okunk arra, hogy ezen változtatni kellene. Ezt azért nem gondolnám, mert valamennyien azt a nézetet képviseljük, hogy európaiak vagyunk, és az európai gondolatot kell valamennyi belső érdekünk során előtérbe állítani. Az európai törvényhozás pedig lehetővé teszi számunkra azt, hogy európai polgárok legyünk, közös törvényekkel, közös tervekkel, közös célokkal, és ebben a nagy Európában helyének kell lennie annak, hogy a saját identitásunkat képviseljük. Ezért úgy gondolom, ebben a teremben nem is kell a jelenlegi törvényt tovább vitatnunk.

Nagyon köszönöm azokat az érdekes megjegyzéseket, amelyeket itt elmondtak, elviszem ezeket magammal haza, Ausztriába, és természetesen el fogom ezeket mondani a kollégáknak a pártokban, hogy folytatni tudjuk a dialógust, és jó eredményre juthassunk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Wurst asszonyé a szó. Parancsoljon!

WURST ERZSÉBET, az Ausztriai Magyarok Érdekközössége – Kaláka-Club elnöke: Szeretnék válaszolni Szávay képviselő úr hozzám intézett kérdésére. Igen, van egyetértés az egyesületek között, hiszen a Magyar Népcsoporttanács leadott javaslatokat, amelyeket a Népcsoporttanács megszavazott. Tehát a népcsoporttanácsban azt a két javaslatot, amelyeket az egyesületek megvitattak, kidolgoztak, és amelyeket beadtunk, az egyházi képviselők, a politikai képviselők megszavazták. Ez olyan dolog, hogyha egy egyesület nem dolgoz ki javaslatot, nem szól hozzá, nem adja be, akkor el kell fogadnia a többség döntéseit. Tehát igenis, ebben itt egység volt.

A másik. Mi nagyon szépen együtt tudtunk dolgozni a horvátokkal és a szlovénokkal, akikkel közös javaslatokat adtunk be, tehát a javaslatok nem úgy mentek, hogy minden népcsoport külön adta le, hanem együtt adtuk le a javaslatokat, és azok a javaslatok lettek összedolgozva, amelyeket a három kisebbség, akik részt vettek a megbeszéléseken, összedolgoztuk és leadtuk, de ezt nem találtuk meg az utolsó törvényjavaslatban, ez nem volt benne. Végeredményben örülünk annak, hogy ezt a Néppárt nem volt hajlandó aláírni, és reméljük, továbbra sem hajlandó ezt így aláírni, mert ez tényleg a hátrányunkra, nem pedig az előnyünkre szolgálna. Ahogyan az előttem hozzászólók elmondták, azt szeretnénk, hogy az új törvény az előnyöket biztosítsa, illetve a javítást biztosítsa nekünk. Ehhez viszont azt tudom hozzátenni, hogy nagyon köszönjük Klikovits úr segítségét, mert végeredményben mi

Klikovits úron keresztül tudunk kérdéseket feltenni a Kancellária Hivatalnak, ugyanis mi hiába tesszük fel a kérdést, ha nem válaszolják meg, ő viszont fel tud tenni olyan kérdéseket, amelyeket neki meg kell válaszolniuk. Ez nagy előrelépés a mi részünkről, mármint az, hogy valaki képvisel bennünket.

Ugyanúgy megköszönöm én is, hogy itt lehetünk, mert ez végeredményben egy alkalom arra, hogy elmondjuk a problémáinkat. Köszönöm szépen Ilonának azt a segítséget, amit felajánlott, fel fogjuk tudni használni, mert tényleg nagyon fontos lenne az, ha a Kárpát-medencében a magyarok között jó összefogás lenne. Egyébként minden népcsoportban van vita, veszekedés, hiszen van egy jó magyar közmondás is, hogy a pénz beszél, a kutya ugat; aki több pénzt kap, az meg van elégedve, aki kevesebbet, az kevésbé van megelégedve. Ez sajnos tényleg így van, ezért is szeretnénk elérni a népcsoporttörvényben, hogy lássuk, milyenek a támogatások az egyesületek felé, és mi történik a pénzekkel. A mi javaslatainkban tükröződött, hogy ezt tudni szeretnénk.

Végeredményben nagyon sokat dolgoztunk azon, hogy legyen valami, de azt látjuk, hogy ez a visszatükröződés nincs benne a törvényjavaslatban, ezért nagyon fontos számunkra, hogy a Néppárt kiáll mellettünk.

Köszönöm szépen. *(Szávay István: Köszönöm szépen.)*

ELNÖK: Kőszegi képviselő urat illeti a szó.

KŐSZEGI ZOLTÁN (Fidesz): Bocsánat, nem kívánom az idejüket rabolni, de Klikovits úr gondolataira szeretnék reagálni. Szeretném leszögezni, hogy mindenképpen egyformán gondolkodunk az európai identitás és összefogás tekintetében. Szeretném kiemelni azt, hogy nagyon fontos, hogy a gyökerekből táplálkozó identitás erősödjön meg minden országban Európában. Egy konkrét példát mondanék. Az '50-es évek végén, a '60-as évek elején négy települést egyesítettek, de a négy település polgárai között folyamatosan ellentétek voltak, mígnem a '80-as évek végén, a '90-es évek elején, polgármesterségem idején sikerült kialakítani azt, hogy egy egységes identitású várossá fejlődtünk, elértük azt, hogy aki kilép a városból, büszkén mondja, hogy abból a városból való, a városon belül viszont büszkén vallja a régi településéhez, a falujához való tartozását. Ugyanez nagyon fontos Európában is. Ha mondjuk a gyökerekből táplálkozó identitást erősítjük meg egy ilyen törvényben, akkor van esélyünk arra, hogy a szocializáció során kialakult identitás kapcsán az európai identitásunkat is meg tudjuk erősíteni, ha nem, akkor erre képtelenek leszünk. Deklarálhatunk, alkothatunk törvényeket, hirdethetjük ezt, nem fog sikerülni, mert szerintem a gyökerekből táplálkozó identitást kell keresnünk, utána jön a szocializáció útján kialakuló identitásunk. Ezt személyesen fiatal koromban akkor éltem át először, amikor Ázsiában járva az ott élők megkérdezték, Amerikából vagy Európából jöttem-e, és akkor döbbsentem rá először, hogy én igazából európai vagyok. Nekünk, európaiaknak is van egy kultúránk, megvannak a szokásaink, a megnyilvánulási formáink, ugyanígy az amerikaiaknak is, akár turisták vagy utazók vagyunk. Ausztriában, Magyarországon, Közép-Európában nekünk nagyon fontos, hogy lehetőségünk legyen a gyökerekhez visszatérni, hogy a gyökerekből táplálkozva a kulturális, történelmi identitásunk erősödjön. Ezt a példát és ezt a véleményemet szerettem volna elmondani.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Wurst asszony jelezte, hogy hozzá szeretne szólni. Parancsoljon!

WURST ERZSÉBET, az Ausztriai Magyarok Érdekközössége – Kaláka-Club elnöke: A kettős állampolgársággal kapcsolatban lenne még egy megjegyzésem, talán akkor ezt a

képviselő úr is egy kicsit jobban megérti. Erre szoktam azt mondani, hogy a nyugati magyarság többrétű. Nemcsak Magyarországról származunk, hanem Erdélyből, Kárpátaljáról, a Vajdaságból, Szlovéniából, Horvátországból és a Felvidékről. Ezeknek az embereknek, akik onnan elkerültek Nyugatra, sokuknak soha nem volt magyar állampolgárságuk. A kötődés a gyökerekhez abban bizonyosodhat meg, hogy európaiként vagyunk akár osztrák állampolgárok is, és végre egyszer magyar állampolgárnak is vallhatják magukat. Ez talán egy nagyon egyszerű bemutatás, de mi ezért vagyunk.

16 évvel ezelőtt elkészítettünk egy könyvet, az a címe, hogy Haza, a magasban. Nekem akkor az volt a kikötésem annál a projektnél, ami ki lett írva, hogy azt kérem, ne Magyarországot mutassuk be, hanem a Kárpát-medencét, mert ez a könyv a nyugati gyerekeknek és szülőknek íratott annak idején, és mi mindenhol származunk, nemcsak Magyarországról. Valahol talán így meg lehetne érteni azt, hogy miért kötődnek a magyarok annyira ahhoz, hogy magyar állampolgárok is lehessenek. Ugyanolyan jó állampolgárok maradnak ott, ahol élnek, de a gyökereikhez kötődést szeretnék egyszer prezentálni – ez egy buta szó –, de talán kifelé is azt mondhatnák, hogy végre magyar állampolgár vagyok, akár hetvenévesen is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Valójában nem az állampolgárság a mai ülésünk napirendje, ugyanúgy, ahogyan ezt az autonómiánál is mondtam, de Wurst Erzsébet elnök asszony fogalmazta meg talán a legpontosabban ennek az állampolgársági kérdésnek a jelentőségét, illetve azt a szándékot, amelyet a Magyar Országgyűlés megfogalmazott 2010-ben, amikor elfogadta az egyszerűsített honosítási eljárásról szóló törvényt, hiszen mindenki, aki magyar felmenőkkel rendelkezik, attól függetlenül, hogy most valamelyik utódállam területén él, igényelheti ezt a magyar állampolgárságot. Nem akarok belemenni abba, hogy ma már valakinek nem is kell magyar nemzetiségűnek lennie, hiszen ha visszanyúlunk száz évet a történelembe, az akkori Magyarország 52 százaléka volt magyar nemzetiségű, a többi pedig más nemzetiségű, és ha az akkori Magyarország területén éltek, ők is igényelhetik a magyar állampolgárságot. Nyilvánvaló, hogy a magyar nemzethez tartoznak azok, akik ezt igénylik.

Csóti képviselő úré a szó.

CSÓTI GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm a szót elnök úr. Hozzá kell tennem, hogy én azért beszéltem az autonómiáról, mert személyi elvű és kulturális autonómia nélkül hiába beszélünk pénzügyi támogatásról, ennek a népcsoporttörvénynek az én felfogásom szerint ki kell mondania, hogy az őshonos nemzeti közösségeknek és az egyéb nemzeti közösségeknek bizonyos fokú autonómiát kell élvezniük. Ez azt jelenti, hogy használhatja az anyanyelvét az iskolában, az egyházakban, a kulturális intézményekben, és ehhez pénzügyi támogatást is biztosítani kell. Ez a két dolog szorosan összefügg egymással. Ha nincs joga magyarul beszélni, nincs joga magyar iskolába járni, akkor mit csinál a pénzzel?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Geißler Rudolf polgármester úré a szó. Parancsoljon!

GEIßLER RUDOLF, Burgenland tartomány parlamenti képviselője, Felsőpulya város polgármestere: Hölgyeim és Uraim! A népcsoport kisebbségi politikát illetően nálunk, egy kisvárosban, Felsőpulyán megéltem azt, hogy néhány évtizeddel ezelőtt a folklór, a hagyomány állt az előtérben, viszont ez mára óriási módon megváltozott, amiatt is, mert vannak beköltözések, és ennek köszönhetően a népcsoportoknak gyakorlatilag azonos az arányuk, mint 15 éve volt, tehát körülbelül 22 százalék.

A döntő kérdés a mi magyarjaink szempontjából az, hogy milyen támogatás van Ausztriában a népcsoport számára pénzügyileg, illetve eszmeileg. A másik döntő kérdés viszont az, hogy milyen támogatást kapunk az anyaországtól, Magyarországtól. Úgy érzem, nem lehet nem észrevenni, hogy Ausztriában pozitívan állunk a népcsoportjainkhoz, és az eszközök felosztása, mint mindenhol, biztosan nálunk is nehéz, viszont ha mindenki elégedett lenne, akkor valószínűleg nincs baj, azonban ebben az esetben, úgy tűnik, nem ez a helyzet. Úgy tűnik, hogy vannak nyertesek, viszont ha vannak nyertesek, akkor biztosan vannak olyanok is, akik valamennyit veszítenek. Most ezt kiegyenlíteni ebben a törvényben művészet lenne. Úgy gondolom, úgy lehetne alakítani a dolgokat, hogy mind az osztrák, mind a magyar fél párhuzamosan haladjon egymás mellett, ne keresztezzük egymás útját, a gondolkodásunk egy irányba mutasson. Ez lesz nyilván a művészet, és éppen a hely szelleme a kiegyenlítés, a kiegyezés érdekében szól.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem a képviselő urat, kíván-e reagálni. *(Klikovits Oswald nemleges jelzése.)*

Van-e bárkinek hozzászólási szándéka? Kraetschmer Katalin asszonyé a szó. Parancsoljon!

KRAETSCHMER KATALIN, a Szent István Egylet vezetőségi tagja: Nem szeretném szaporítani a szót, köszönetet szeretnék mondani azért, hogy itt lehetünk, és megint megnyilvánult az, hogy egy személyes találkozás mennyire értékes. Ha ezt e-mailen vagy a postán keresztül bonyolítottuk volna le, akkor most máshogy látnánk a helyzetet.

Ahogy a polgármester úr is mondta, az egymással való kapcsolattartás fontos. Itt szeretném az eddigi támogatást megköszönni a Néppárt és a magyar kormány felé is, és itt szeretném továbbra is a támogatásukat még egyszer kérni olyan fokon, hogy a magyar külképviseletünk, mint egy lándzsahegy, nagyon aktívan, a Néppárttal együtt próbálja ezt a kissé elfuserált törvényt úgymond rendbe hozni. Ehhez kérjük az erkölcsi segítséget bármilyen hivatalos látogatás, eszmecsere alkalmával.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én is köszönetet szeretnék mondani a bizottság tagjai nevében is a látogatásukért, és szeretném önöket arról biztosítani, hogy minden olyan kérés, amit önök megfogalmaznak akár a Néppárt részéről, akár a különböző magyar szervezetek részéről, természetesen ezeket mi komolyan vesszük. A támogatást, a lobbizást és mindent, amivel esetleg a törvény kedvező módosítását sikerül elérnünk, meg fogjuk tenni.

Természetesen ha önök ilyet nem jeleznek konkrétan, mi semmi módon nem kívánunk beleszólni az önök törvénykezésébe, csak jobbitó szándékkal szeretnénk a megnyilvánulásainkat megtenni, azt gondolom, ez a hozzászólásainkból ki is derült. Természetesen igénybe vesszük a nagykövetségünket, és a segítségüket ez úton is szeretném még egyszer megköszönni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Bizottságunk első napirendi pontját lezártnak tekintem.

Egyebek

Megkérdezem a bizottság tagjait, az Egyebekkel kapcsolatban van-e bármilyen hozzászólási szándékuk. *(Nemleges jelzések.)*

Szeretném elmondani, hogy megkezdtük a június 20-ai felvidéki kihelyezett bizottsági ülésünk szervezését. Elképzelhető, hogy ez nem 20-án, hanem 27-én lesz, a napokban ezt meg fogom tudni, és erről minden képviselőt értesíteni fogunk.

Szeretném minden kedves vendégünket, illetve a bizottság tagjait és a segítőinket meghívni egy kis fogadásra.

Köszönöm a részvételüket, jó étvágyat kívánok, és mai bizottsági ülésünket berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 50 perc)

Potápi Árpád János
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Gálné Videk Györgyi